

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради університету
30 серпня 2024 року,
протокол № 2.

Ректор, голова вченої ради університету,
доктор юридичних наук, професор

_____ **Олег ОМЕЛЬЧУК**

30 серпня 2024 року

м.п.

**РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«КОНФЛІКТОЛОГІЯ»**

**для підготовки на першому (освітньому) рівні
здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавра
із спеціальності 073 Менеджмент
галузі знань 07 Управління та адміністрування**

м. Хмельницький
2024

РОЗРОБНИК:

Доцентка кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання, кандидатка психологічних наук, доцентка
25 серпня 2024 року

Оксана ГУМЕНЮК

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання
29 серпня 2024 року, протокол № 1

Завідувач кафедри, доктор філософських наук, професор
29 серпня 2024 року

Леонід ВИГОВСЬКИЙ

Деканеса факультету управління та економіки, кандидатка економічних наук, доцентка
29 серпня 2024 року

Тетяна ТЕРЕЩЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Рішення методичної ради університету
29 серпня 2024 року, протокол № 1.

Перша проректорка, голова методичної ради університету, кандидатка наук з державного управління, доцентка
29 серпня 2024 року

Ірина КОВТУН

ЗМІСТ

	Стор.
1. Опис навчальної дисципліни	2
2. Заплановані результати навчання	4
3. Програма навчальної дисципліни	6
4. Структура вивчення навчальної дисципліни	12
4.1. Тематичний план навчальної дисципліни	12
4.2. Аудиторні заняття	12
4.3. Завдання для самостійної роботи студентів	12
5. Методи навчання та контролю	13
6. Схема нарахування балів	14
7. Рекомендована література	16
7.1. Основна література	16
7.2. Допоміжна література	16
8. Інформаційні ресурси в Інтернеті	17

1. Опис навчальної дисципліни

1. Шифр і назва галузі знань	– 07 Управління та адміністрування
2. Код і назва спеціальності	– 073 Менеджмент
3. Назва спеціалізації	–
4. Назва дисципліни	– Конфліктологія
5. Тип дисципліни	– вибіркова
6. Код дисципліни	– ППВ.5.43
7. Освітній рівень, на якому вивчається дисципліна	– перший
8. Ступінь вищої освіти, що здобувається	– бакалавр
9. Курс / рік навчання	– третій
10. Семестр	– п'ятий
11. Обсяг вивчення дисципліни:	
1) загальний обсяг (кредитів ЄКТС / годин)	– 3,0/90
2) денна форма навчання:	
аудиторні заняття (годин)	– 36
% від загального обсягу	– 31
лекційні заняття (годин)	– 18
% від обсягу аудиторних годин	– 50
семінарські заняття (годин)	– 18
% від обсягу аудиторних годин	– 50
самостійна робота (годин)	– 54
% від загального обсягу	– 69
тижневих годин:	
аудиторних занять	– 2,0
самостійної роботи	– 5,0
3) заочна форма навчання:	–
аудиторні заняття (годин)	– 10
% від загального обсягу	– 10
лекційні заняття (годин)	– 6
% від обсягу аудиторних годин	– 55
семінарські заняття (годин)	– 4

% від обсягу аудиторних годин	– 45
самостійна робота (годин)	– 80
% від загального обсягу тижневих годин:	– 90
аудиторних занять	– 1,6
самостійної роботи	– 4,4
Форма семестрового контролю	– залік
Місце дисципліни в логічній схемі:	
1) попередні дисципліни	– ЗПО 7. Психологія, ЗПО 9. Філософія, ЗПО 5. Основи наукових досліджень та академічна доброчесність, ППО 9. Менеджмент.
2) супутні дисципліни	– ППО 11. Теорія організацій, ППО 15. Тайм менеджмент та організація управлінської діяльності, ППО 18. Соціальна відповідальність та етика бізнесу, ППО 19. HR-менеджмент.
2) наступні дисципліни	- ППО 27. Лідерство та командна робота, ППО 29. Тренінг-курс «Менеджмент комунікацій і медіація».
Мова вивчення дисципліни	– українська.

2. Заплановані результати навчання

Навчальна дисципліна «Конфліктологія» забезпечує програмні компетентності та програмні результати навчання, які здобуваються під час вивчення навчальної дисципліни, передбачених освітньо-професійною програмою «Бакалавр менеджменту»:

- ЗК 3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу, синтезу.
- ЗК 4. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК 8. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- ЗК 9. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК 11. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
- ЗК 12. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- СК 1. Здатність визначати та описувати характеристики організацій.
- СК 5. Здатність управляти організацією та її підрозділами через реалізацію функцій менеджменту.
- СК 6. Здатність діяти соціально-відповідально і свідомо.
- СК 9. Здатність працювати в команді та налагоджувати міжособистісну взаємодію при вирішенні міжособистісних завдань.
- СК 11. Здатність створювати та організовувати ефективні комунікації в процесі управління.
- СК 14. Розуміти принципи психології та використовувати їх у професійній діяльності.
- СК 15. Здатність формувати та демонструвати лідерські якості та поведінкові навички.
- ПР 2. Зберігати моральні, культурні, наукові цінності та примножувати досягнення суспільства, використовувати різні види та форми рухової активності для ведення здорового способу життя.
- ПР 4. Демонструвати навички виявлення проблем та обґрунтування управлінських рішень.
- ПР 9. Демонструвати навички взаємодії, лідерства, командної роботи.

ПР 11. Демонструвати навички аналізу ситуації та здійснення комунікації у різних сферах діяльності організації.

ПР 14. Ідентифікувати причини стресу, адаптувати себе та членів команди до стресової ситуації, знаходити засоби до її нейтралізації.

ПР 16. Демонструвати навички самостійної роботи, гнучкого мислення, відкритості до нових знань, бути критичним і самокритичним.

Після завершення вивчення дисципліни здобувач повинен продемонструвати такі результати навчання:	
1. Знання (здатність запам'ятовувати або відтворювати факти (терміни, конкретні факти, методи і процедури, основні поняття, правила і принципи, цілісні теорії тощо)	
1.1)	розуміти поняття конфліктології, об'єкт і предмет конфліктології, етапи становлення та напрямки конфліктології, актуальні проблеми сучасної конфліктології;
1.2)	визначати сутність конфлікту та його структуру;
1.3)	характеризувати динаміку та причини конфлікту;
1.4)	розрізняти види конфліктів у суспільстві та їх особливості, специфіку внутрішньоособистісного, міжособистісного та міжгрупового конфліктів;
1.5)	знати психологічні особливості механізму виникнення конфліктів;
1.6)	аналізувати теорії поведінки особистості в конфлікті та технології управління конфліктами;
1.7)	визначати психологічні умови попередження та розв'язання конфліктів.
2. Розуміння (здатність розуміти та інтерпретувати вивчене, уміння пояснити факти, правила, принципи; перетворювати словесний матеріал у, наприклад, математичні вирази; прогнозувати майбутні наслідки на основі отриманих знань)	
2.1)	пояснювати конфлікт як взаємодію, що зорієнтована на досягнення взаєморозуміння й суб'єкт-суб'єктного рівня спілкування;
2.2)	розкривати зміст найбільш передових концептуальних аспектів в галузі конфліктології;
2.3)	інтерпретувати вплив конфліктології на формування корпоративної культури, здійснення ефективної управлінської роботи;
2.4)	розумітись на сутності процесу формування та розвитку конфліктологічної компетентності.
3. Застосування знань (здатність використовувати вивчений матеріал у нових ситуаціях (наприклад, застосувати ідеї та концепції для розв'язання конкретних задач)	
3.1)	формувати і застосовувати ефективні стратегії попередження та розв'язання конфліктів на основі принципів сучасної конфліктології, суб'єкт-суб'єктного рівня взаємодії, використовувати отримані знання для попередження та регулювання конфліктів;
3.2)	використовувати технології ефективного спілкування та раціональної поведінки в конфлікті;
3.3)	виявляти механізм та причини соціальних конфліктів;
3.4)	визначати етапи виникнення конфлікту з метою подальшого його розв'язання;
3.5)	розпізнавати внутрішньоособистісний конфлікт;
3.6)	виявляти основні етапи переговорного процесу;
3.7)	визначати шляхи розв'язання конфліктів у галузі управління та адміністрування;
3.8)	використовувати набуті знання при веденні наукових дискусій з питань

конфліктології;
3.9) виявляти повагу до різноманітних національних та етнічних спільнот, співпрацювати з носіями різних історичних, політичних, релігійних, культурних, сімейних та особистісних цінностей;
4. Аналіз (здатність розбивати інформацію на компоненти, розуміти їх взаємозв'язки та організаційну структуру, бачити помилки й огріхи в логіці міркувань, різницю між фактами і наслідками, оцінювати значимість даних)
4.1) виокремлювати знання з конфліктології, необхідні задля ефективного менеджменту;
4.2) демонструвати здатність застосовувати стилі вирішення міжособистісних конфліктів;
4.3) змістовно аналізувати основні види конфліктів;
4.4) здійснювати критичний аналіз помилкових стратегій поведінки у конфліктних ситуаціях, розрізняти їх якісну відмінність від ефективних стратегій попередження, регулювання та розв'язання конфліктів на основі принципів сучасної гуманістичної конфліктології.
5. Синтез (здатність поєднувати частини разом, щоб одержати ціле з новою системною властивістю)
5.1) поєднувати елементи етичних, соціологічних, психологічних, конфліктологічних знань в єдине ціле з метою формування власної ефективної стратегії поведінки у конфліктах;
5.2) інтегрувати та використовувати знання з інших дисциплін (філософії, етики, соціології, психології, іміджології, теорії управління, менеджменту) у процесі вивчення конфліктології;
5.3) розвивати конфліктологічну компетентність, поєднуючи теоретичні та практичні аспекти конфліктології;
5.4) обґрунтовувати необхідність знань з конфліктології для фахівців з менеджменту;
5.5) пропонувати способи гармонійного поєднання вербальних та невербальних засобів ділового спілкування у процесі розв'язання конфліктів.
6. Оцінювання (здатність оцінювати важливість матеріалу для конкретної цілі)
6.1) оцінювати значення знань тем з курсу «Конфліктологія» для формування високого рівня професійної культури управління;
6.2) порівнювати моделі та стратегії розв'язання конфліктів;
6.3) пояснювати відмінності між різними стратегіями попередження та розв'язання конфліктів, оцінювати їхній вплив на формування корпоративної культури, позитивного корпоративного іміджу;
6.4) вибирати з різноманіття конфліктологічних концепцій окремі положення, важливі для формування власної громадянської позиції, особистісного та професійного самовдосконалення та самовираження;
6.5) розуміти сутність сучасних концепцій конфліктології та їхнє значення в модернізації суспільства.
7. Створення (творчість) (здатність до створення нового культурного продукту, творчості в умовах багатовимірності та альтернативності сучасної культури)
7.1) застосовувати отримані знання в процесі комунікації і формуванні власної стратегії розв'язання конфліктів;
7.2) користуватися потенціалом діалогових форм ділового спілкування, дискурсивних практик в процесі обговорення конфліктних ситуацій, а також в управлінні конфліктами;
7.3) готувати повідомлення про актуальні проблеми конфліктології, давати аргументовані коментарі стосовно різних стратегій розв'язання конфліктів та поведінки під час них;

7.4)	розвивати конфліктологічну компетентність, поєднуючи теоретичні та практичні аспекти отриманих знань через моделювання форм ділового спілкування в ділових та ролевих іграх та симуляціях медіацій;
7.5)	виконувати індивідуальні науково-дослідні завдання з відповідної проблематики;
7.6)	виявляти самостійність і соціальну відповідальність, громадянські та патріотичні чесноти при виконанні функціональних обов'язків.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Предмет і завдання навчальної дисципліни «Конфліктологія»

Конфліктологія як наука про зіткнення, проблемне функціонування особи, суспільства, природи та взаємодії людини і природи. Конкуренція, суперництво, змагання, ворожість, криза і суперечність як основні поняття та категорії конфліктології. Зв'язок конфліктології з іншими науками. Методи наукових досліджень як способи пізнання дійсності, за допомогою яких отримують достовірні дані що використовують для побудови наукових теорій та розробки практичних рекомендацій. Критерії валідності методу. Функції конфліктології у суспільстві.

Тема 2. Історія розвитку конфліктології

Виникнення конфліктології як відносно самостійної теорії. Розвиток конфліктології як напряму філософії і психології. Зв'язок конфліктологічної практики з подіями у психології. Етапи еволюції конфліктологічних поглядів в історії філософії. Соціально-історичні передумови виникнення конфліктології. Теоретичні передумови виникнення конфліктології. Основні принципи дослідження конфліктів. Теорії вчених, з іменами яких пов'язане становлення конфліктології як відносно самостійної дисципліни. Основні проблеми науки на сучасному етапі розвитку.

Тема 3. Природа та діагностика конфліктів

Конфлікт як зіткнення двох або більше різноспрямованих сил, з метою реалізації інтересів в умовах протидії. Причини виникнення конфлікту: розподіл ресурсів. відмінності у цілях. взаємозалежність задач; відмінності в уявленнях і цінностях; низький рівень комунікації. незбалансованість робочих місць; неправильний контроль. відмінності у манері поведінки і у життєвому досвіді; відсутність пошани до авторитетних у групі осіб; недостатня мотивація. Конфліктоген як причина конфлікту. Типи конфліктогенів. Діагностика конфлікту.

Тема 4. Основні концепції сучасної зарубіжної теорії конфліктності

Модель соціального революційного конфлікту та соціального перетворення. Шляхи зниження гостроти конфлікту за допомогою послаблення емоційних зв'язків, зниження згуртованості членів групи та посилення ізоляваності і розрізненості групи. Умови перетворення звичайних груп у конфліктні у теорії Р.Дарендорфа. Причинні зв'язки збереження та відтворення інтеграції системи у теорії Л.Козера. Конфлікт як патологічна поведінка у біхевіористичному тлумаченні конфлікту. Вплив конкурентної та кооперативної системи оцінювання на взаємини у групі. Недоліки та переваги ситуаційного підходу. Характеристика когнітивістських підходів.

Тема 5. Технології ефективної поведінки управління в конфлікті

Конфліктологія управлінської та адміністративної діяльності. Підходи до профілактики конфліктів у менеджменті: з огляду на наявність об'єктивних і суб'єктивних усунення об'єктивних причин; управління поведінкою співпрацівників відповідно до прийнятих норм поведінки. Завдання управління на етапі конфлікту як допомога членам групи усвідомити важливість злагодженої роботи, подолати розбіжності, що виникли; активізувати

усвідомлення того, що відбувається, спрямовувати членів групи на взаємну підтримку, надання дієвої взаємодопомоги. Підготовка майбутніх управлінців до вирішення конфліктних ситуацій.

Тема 6. Внутрішньоособистісний конфлікт

Внутрішньоособистісний конфлікт як конфлікт всередині психологічного світу особистості, який представляє собою зіткнення її протилежно спрямованих мотивів (потреб, інтересів, цінностей, цілей, ідеалів). Поняття внутрішньоособистісного конфлікту. Основні концепції внутрішньоособистісних конфліктів (З. Фрейд, К. Хорні, Е. Фромм, А. Адлер, Е. Еріксон). Види та форми прояву внутрішньоособистісних конфліктів. Основні причини внутрішньоособистісних конфліктів. Наслідки внутрішньоособистісних конфліктів. Способи вирішення внутрішньоособистісних конфліктів.

Тема 7. Міжособистісні конфлікти як найпоширеніший тип конфлікту

Міжособистісні конфлікти як найпоширеніший тип конфлікту. Причини виникнення міжособистісних конфліктів. Причини конструктивних конфліктів в організації: незадоволеність оплатою; несприятливі умови праці; недоліки в організації праці; невідповідність прав і обов'язків; незручний графік роботи; прогалини в технології; низький рівень дисципліни. Причини деструктивних конфліктів: неправильні дії керівника; неправильні дії підлеглих; неправильні дії керівника і підлеглих. Стилі вирішення міжособистісних конфліктів.

Тема 8. Конфлікти в системі управління та адміністрування

Емоції та їх вплив на поведінку людини. Керування емоційними станами. Конфліктні емоційні стани та їх вплив на професійну діяльність управлінця. Особливості управлінської діяльності. Алгоритм поведінки управлінця. Види конфліктів у галузі управління та адміністрування. Управління та запобігання конфліктам у менеджменті. Технології поведінки управлінця в конфлікті.

Тема 9. Сімейні конфлікти

Сім'я як особливого роду соціальна група, що призначена для оптимального задоволення потреб у самозбереженні і самоствердженні. Етапи розвитку сім'ї: ріст, становлення, розквіт. Характеристика типів сімейних взаємин: диктат, опіка, невтручання, співробітництво. Рівні подружніх взаємин: функціонально-рольові (статусні); емоційно-оціночні; особистісно-сміслові. Етико-психологічні моделі сім'ї: 1) подружжя добре підготовлене в етичному плані, з рівним статусом; 2) подружжя виділяється високою культурою спілкування (але статус не є рівним); 3) подружжя не підготовлене в плані етики спілкування, але з однаковим статусом; 4) подружжя не володіє етичною культурою і психологічна позиція одного з них сильніша. мистецтво кохання. любов і кохання. Характеристика криз подружнього життя. Сімейні конфлікти як конфлікти що виникають в системі взаємин між людьми, які об'єднані шлюбними або кровними зв'язками. Конфлікт «батьки і діти» як особливий вид сімейних конфліктів, його види. Шляхи вирішення і подолання сімейних конфліктів.

Тема 10. Соціальні конфлікти: шляхи, засоби попередження та розв'язання

Соціальний конфлікт як крайній випадок загострення соціальних протиріч, який виражається в зіткненні різних соціальних спільнот, обумовленому протилежністю чи суттєвою відмінністю їх інтересів, цілей, тенденцій розвитку. Загальна характеристика соціальних конфліктів. Особливості прояву соціальних конфліктів. Класифікація соціальних конфліктів Основні методи і прийоми попередження та розв'язання соціальних конфліктів Соціальна напруженість як міра порушення щільності соціальної тканини. Соціальна напруга як динамічна змінна характеристика стану суспільства, що дає змогу визначати якість

суспільних станів через більшу чи меншу соціальну напруженість, а відтак – через різну щільність практик мережових взаємодій, які становлять основу соціальної тканини.

Тема 11. Глобальні та регіональні конфлікти

Глобальний конфлікт як конфлікт, обумовлений глобальними проблемами сучасності, що торкається інтересів усього людства і несе загрозу існуванню цивілізації. Типи та особливості глобальних конфліктів. Передумови виникнення глобальних конфліктів. Об'єктивні основи прогнозування глобальних конфліктів. Шляхи попередження глобальних конфліктів. Особливості прояву регіональних конфліктів; Економічні, політичні, релігійні та ідеологічні конфлікти. Сучасні найбільш гострі регіональні конфлікти. Зміст управління регіональними конфліктами.

Тема 12. Мистецтво розв'язання та вирішення конфліктів як шлях до успіху

Суперечка як комунікативна ситуація, де наявне активне ставлення до позиції співрозмовника, що виражається в її критичній оцінці. Учасники суперечки: пропонент, опонент і аудиторія. Дискусія як суперечка, спрямована на досягнення істини що використовує тільки коректні прийоми. Полеміка як суперечка, спрямована на перемогу над протилежною стороною що використовує тільки коректні прийоми. Еклектика як суперечка, що має на меті досягнення істини, але використовує для цього і некоректні прийоми. Софістика як суперечка, що має на меті досягнення перемоги над протилежною стороною з використанням як коректних, так і некоректних прийомів. Ескалація конфлікту як розвиток конфлікту, що прогресує в часі, загострення протидії, за якого наступні руйнівні впливи опонентів один на одного інтенсивніші, ніж попередні.

Тема 13. Прогнозування та профілактика конфліктів

Поняття та зміст технологій ефективного спілкування. Технології раціональної поведінки в конфлікті. Управління стресом як прийом і засіб попередження конфліктів. Сутність та особливості управління конфліктами. Методи управління конфліктами. Розв'язання конфліктів. Основні форми завершення конфлікту. Завершення конфлікту при допомозі третьої сторони. Виграш і програш. Моделі поведінки особистості в конфлікті та їх характеристика. Стилi конфліктної поведінки особистості в конфлікті. Типи конфліктних особистостей. Конфлікт і маніпуляція. Розбіжності поведінкових паттернів як фактор конфліктності.

4. Зміст навчальної дисципліни

4.1. Структура навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин											
		Денна форма навчання						Заочна форма навчання*					
		Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
			Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС		Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Тема 1. Предмет і завдання навчальної дисципліни «Конфліктологія»	4	2	2	-	-	-	2	2	-	-	-	-
2.	Тема 2. Історія розвитку конфліктології	8	-	2	-	-	6	10	-	-	-	-	10
3.	Тема 3. Природа та діагностика конфліктів	2	2	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-
4.	Тема 4. Основні концепції сучасної зарубіжної теорії конфліктності	9	-	2	-	-	7	10	-	-	-	-	10
5.	Тема 5. Технології ефективної поведінки управлінця в конфлікті	9	-	2	-	-	7	10	-	-	-	-	10
8.	Тема 6. Внутрішньоособистісний конфлікт	4	4	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-
9.	Тема 7. Міжособистісні конфлікти як найпоширеніший тип конфлікту	4	2	2	-	-	-	2	-	2	-	-	-
10.	Тема 8. Конфлікти в системі управління та адміністрування	2	-	2	-	-	-	2	-	2	-	-	-
11.	Тема 9. Сімейні конфлікти	8	2	-	-	-	6	10	-	-	-	-	10
12.	Тема 10. Соціальні конфлікти: шляхи, засоби попередження та розв'язання	11	2	2	-	-	7	10	-	-	-	-	10
13.	Тема 11. Глобальні та регіональні конфлікти	9	-	2	-	-	7	10	-	-	-	-	10

14	Тема 12. Мистецтво розв'язання та вирішення конфліктів як шлях до успіху	11	4		-	-	7	10	-	-	-	-	10
15	Тема 13. Прогнозування та профілактика конфліктів	9	-	2	-	-	7	10	-	-	-	-	10
	Усього годин	90	18	18	-	-	54	90	6	4	-	-	80

4.2. Аудиторні заняття

4.2.1. Аудиторні заняття (лекції, семінарські (практичні) заняття) проводяться згідно з темами та обсягом годин, передбачених тематичним планом.

4.2.2. Плани лекцій з передбачених тематичним планом тем визначаються в підрозділі 1.2 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.2.3. Плани семінарських (практичних) занять з передбачених тематичним планом тем, засоби поточного контролю знань та методичні рекомендації для підготовки до занять визначаються в підрозділі 1.3 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.3. Самостійна робота студентів

4.3.1. Самостійна робота студентів включає завдання до кожної теми та індивідуальні завдання.

4.3.2. Завдання для самостійної роботи студентів та методичні рекомендації до їх виконання визначаються в підрозділі 1.4 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

4.3.4. Самостійна робота студентів заочної форми навчання передбачена навчальним планом у формі виконання домашньої контрольної роботи.

4.3.5. Завдання для самостійної роботи студентів та методичні рекомендації до їх виконання визначаються в підрозділі 1.4 навчально-методичних матеріалів з дисципліни.

5. Методи навчання та контролю

Під час лекційних занять застосовуються:

- 1) традиційний усний виклад змісту теми;
- 2) слайдові презентації.

На семінарських та практичних заняттях застосовуються:

- дискусійне обговорення проблемних питань;
- вирішення ситуаційних завдань;
- повідомлення про виконання індивідуальних завдань;

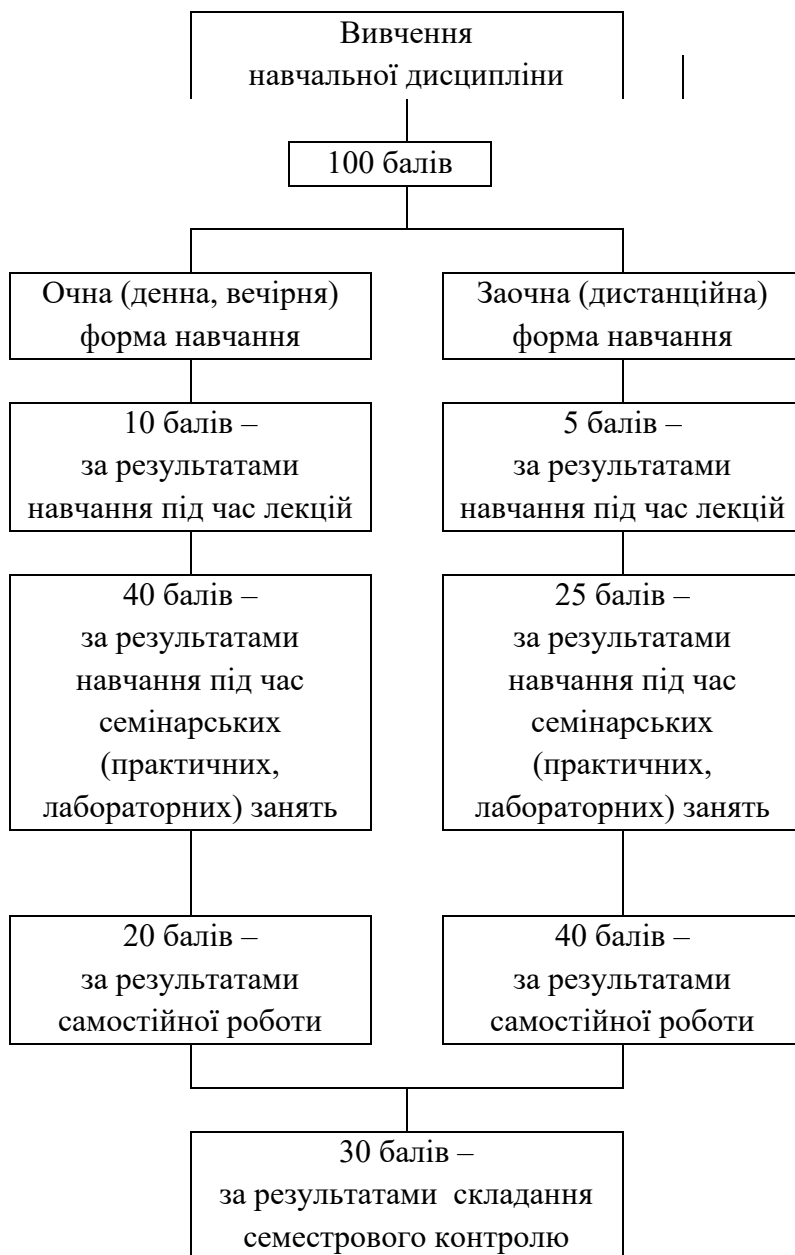
Поточний контроль знань студентів з навчальної дисципліни проводиться у формах:

- 1) усне або письмове (у тому числі тестове) бліцопитування студентів щодо засвоєння матеріалу попередньої лекції;
- 2) усне або письмове(у тому числі тестове) опитування на семінарських заняттях;
- 3) виконання поточних контрольних робіт у формі тестування;
- 4) захист підготовленого звіту про виконання ІНДЗ;
- 5) захист підготовленого публічного виступу.

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі письмових тестових завдань.

6. Схема нарахування балів

6.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

6.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

7. Рекомендовані джерела

7.1. Основні джерела

1. Брич В. Я. Психологія управління: навчальний посібник / В. Я. Брич, М. М. Корман. К.: Кондор-Видавництво, 2018. 384 с.
2. Ващенко І. В. Конфліктологія та теорія переговорів: навчальний посібник. К.: Знання, 2013. 407 с.
3. Конфліктологія: навч. посіб. для вищ. військ. навч. закл. /за ред. М. П. Гетьманчука, П. П. Ткачука. Львів: ЛІСВ, 2007. 327 с.
4. Конфліктологія та теорія переговорів: навч. посіб. для студентів, аспірантів і викл. вищ. закл. освіти України / Г. І. Луцишин. Львів: Вид-во Львів. політехніки, 2015. 200 с.
5. Конфліктологія : навчальний посібник /за ред. Г. В. Гребенькова. Львів: Магнолія, 2011. 229 с.
6. Котигоренко В. Конфліктологія // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. - К.: Парламентське видавництво, 2011. 362 с.
7. Крушельницька О. В. Управління персоналом: Навч. посіб. К.: Кондор, 2005. 246 с.
8. Кулініч І. О. Психологія управління: підручник. К. : Знання, 2011. 415 с.
9. Ложкін Г. В., Пов'якель Н. І. Психологія конфлікту: теорія і сучасна практика: Навчальний посібник . К. : ВД "Професіонал", 2007. 416 с.
10. Обран-Лембрик Л. Е. Основи психології управління: монографія. Івано-Франківськ : „Плай”, 2002. 426 с.
11. Обран-Лембрик Л. Е. Психологія управління: посібник. К. : Академвидав, 2003. 568 с.
12. Основи конфліктології: Навч. посіб. для студ. ВНЗ / А. М. Гірник. К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2010. 222 с.
13. Пірен М.І. Конфліктологія. К.: МАУП, 2017. 360 с. Соціальна конфліктологія: підручник / Л. Й. Гуменюк; Львів. держ. ун-т внутр. справ. Львів, 2015. 563 с.
14. Русинка І. Конфліктологія. Психотехнології запобігання і управління конфліктами: навчальний посібник. К.: ВД «Професіонал», 2007. 332 с.
15. Технології роботи організаційних психологів: Навч. посібн. / За наук. ред. Л.М. Карамушки. К.: Фірма «ІНКОС», 2005. 366 с.
16. Хміль Ф. І. Управління персоналом: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Академвидав, 2006. 488 с.
17. Цимбалюк І. Психологія управління: Навчальний посібник. К.: ВД «Професіонал», 2018. 624 с.
18. Ємельяненко Л. М. Конфліктологія. К.: КНЕУ, 2003. 315 с.
19. Чмут Т.К., Чайка Г.Л. Етика ділового спілкування : навч. посіб. Київ : Знання, 2017. 230 с.

7.2. Допоміжні джерела

1. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Мовленнєва комунікація: підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2004. 325 с.
2. Варій М.Й. Психологія особистості: підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 592 с.

3. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів ВНЗ, К.: КНТ, 2012, 586 с.
4. Засекіна Л.В., Пастрик Т.В. Основи психології та міжособистісне спілкування: навч. посіб.. Луцьк: Східноєвроп. нац. ун-т ім. Л. Українки, 2018. 184 с.
5. Коваль А.П. Ділове спілкування: навч. посіб.. К.: Либідь, 2012. 280 с.
6. Курова А.В. Психологія спілкування: навч.-метод. посіб.. Одеса: Одеська юридична академія, 2020. 256 с.
7. Орбан-Лембрик Л.Е. Психологія професійної комунікації: навч. посіб.. Чернівці: Книги-XXI, 2020. 528 с.
8. Трухін І.О. Соціальна психологія спілкування: навч. посіб.. К.: Центр навчальної літератури, 2015. 336 с.
9. Філоненко М.М. Психологія спілкування: підручник. К.: Центр учбової літератури, 2018. 224 с.
10. Цимбалюк І.М. Психологія спілкування: навч. посіб. 2-ге вид., випр. та доп. К.: ВД «Професіонал», 2017. 464 с.
11. Яцина О.Ф. Психологія спілкування: навч. посіб.. К.: ВД «Професіонал», 2020. 464 с.
12. Шеломенцев В.М. Етикет і сучасна культура спілкування. Київ: Лібра, 2003. 416 с.

8. Інформаційні ресурси

1. http://sob-rgsu.narod.ru/files/Antsupov_Shipilov_Some_Konfliktologiya.htm
2. <http://litpsy.ru/socialnaya-psixologiya/reshenie-konflikta-putem-peregovorov/>
3. <http://evartist.narod.ru/text7/50.htm>
4. <http://www.bookall.ru/blewotai.html>
5. http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Econom/burt/index.php
6. <http://textbooks.net.ua/content/category/42/59/48/>
7. <http://ukrlife.org/main/minerva/karnegie.htm>